

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie pilnego charakteru nowych środków walki z międzynarodowym terroryzmem**

(2018/C 415/04)

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- na posiedzeniu w Brukseli (Belgia) w dniach 18–20 czerwca 2018 r.,
- uwzględniając art. 18 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając umowę z Kotonu z 2000 r., a także jej przeglądy z 2005 r. i 2010 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację z 5. szczytu UE–Unia Afrykańska w Abidżanie (Republika Wybrzeża Kości Słoniowej) z dnia 30 listopada 2017 r.,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 1 marca 2018 r. dla Rady, Komisji oraz wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie odciążenia dżihadystów od źródeł dochodu – walka z finansowaniem terroryzmu (2017/2203(INI)),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępującą decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniającą decyzję Rady 2005/671/WSiSW ⁽²⁾,
- uwzględniając strategię UE w dziedzinie walki z terroryzmem, przyjętą przez Radę w 2005 r.,
- uwzględniając zrewidowaną unijną strategię walki z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów, przyjętą przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych na posiedzeniu w dniu 19 maja 2014 r. oraz zatwierdzoną przez Radę w dniach 5 i 6 czerwca 2014 r. (9956/14),
- uwzględniając ramy zwalczania terroryzmu przez Unię Afrykańską, w tym konwencję Organizacji Jedności Afrykańskiej/Unii Afrykańskiej w sprawie zapobiegania terroryzmowi i walki z terroryzmem, przyjętą w lipcu 1999 r., oraz dodatkowy protokół do niej, przyjęty w lipcu 2004 r.,
- mając na uwadze rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 2396 (2017), 2395 (2017) i 2178 (2014), a także inne rezolucje dotyczące zwalczania terroryzmu,
- uwzględniając globalną strategię zwalczania terroryzmu przyjętą przez Organizację Narodów Zjednoczonych z 2006 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 70/291 z 2016 r. w sprawie piątej rewizji globalnej strategii zwalczania terroryzmu przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 71/291 z dnia 15 czerwca 2017 r. ustanawiającą biuro ONZ ds. zwalczania terroryzmu,
- uwzględniając wniosek dotyczący kompleksowych międzynarodowych ram zwalczania treści rozpowszechnianych przez terrorystów z dnia 28 kwietnia 2017 r. (S/2017/375), opracowany przez Komitet Antyterrorystyczny ONZ,
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 25 września 2015 r.,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (14445/2017),
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów, przyjętą w czerwcu 1981 r.,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych UE, art. 2, 3 i 6 Traktatu o Unii Europejskiej oraz odpowiednie artykuły Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

⁽¹⁾ przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 20 czerwca 2018 r. w Brukseli (Belgia).

⁽²⁾ Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6.

- A. mając na uwadze, że w ostatnich latach w szeregu państw Afryki i UE doszło do aktów terrorystycznych, których skutkiem były liczne ofiary śmiertelne, w związku z czym akty te stanowią wspólne wyzwanie zarówno dla UE, jak i dla państw AKP; mając na uwadze, że akt terrorystyczny jest przestępstwem i nie da się go usprawiedliwić, bez względu na motywację;
- B. mając na uwadze, że zagrożenie terrorystyczne dla społeczeństw europejskich i społeczeństw państw AKP w dużej części stwarzają rodzimi terroryści, nie zaś osoby zza granicy; mając na uwadze, że nie istnieje potwierdzony związek między terroryzmem a migracją;
- C. mając na uwadze, że 90 % wszystkich ataków terrorystycznych miało miejsce w krajach uczestniczących w konfliktach siłowych, przy czym sytuację pogarsza powszechny dostęp do broni;
- D. mając na uwadze, że w 2017 r. w samej Afryce miało miejsce ok. 1,8 tys. ataków terrorystycznych, z czego połowy dopuściła się grupa terrorystyczna Asz-Szabab; mając na uwadze, że po poniesieniu poważnych strat w Iraku i Syrii ISIS poszukuje nowych pól walki na kontynencie afrykańskim; mając na uwadze, że Al-Kaida intensyfikuje rozwój sieci w Afryce Zachodniej i Środkowej, zwłaszcza w Nigrze, Burkina Faso i Nigerii; mając na uwadze, że zdecydowaną większość ofiar ataków dokonywanych przez dżihadystów stanowią muzułmanie;
- E. mając na uwadze, że organizacje terrorystyczne działające w regionie Sahelu korzystają z niestabilności tamtejszych państw oraz z długości i nieszczelności granic, które ułatwiają dostęp do libijskich arsenałów broni; mając na uwadze, że nie można przywrócić pokoju w regionie bez przywrócenia struktur państwa, porządku społecznego i ogólnej stabilności w Libii;
- F. mając na uwadze, że najbardziej narażone na terroryzm są kobiety i dzieci, przy czym dzieci cierpią w stopniu nieproporcjonalnym; mając na uwadze niezliczone przypadki gwałtów oraz uprowadzeń dzieci i wcielania ich do formacji zbrojnych, a także radykalizacji dzieci i kobiet;
- G. mając na uwadze, że coraz większa mobilność kapitału, nowe trendy w dziedzinie finansów, takie jak kryptowaluty i finansowanie społecznościowe, luki w prawie podatkowym i celnym oraz brak wymogów dotyczących należytej staranności w handlu światowym umożliwiły siatkom terrorystycznym gromadzenie majątku i kontynuację działalności;
- H. mając na uwadze, że zmiana klimatu przyczynia się do coraz poważniejszych niedoborów wody, żywności i innych zasobów, co wywołuje konflikty o ziemię, pogłębia ubóstwo i stwarza warunki dla rozwoju terroryzmu;
- I. mając na uwadze wzrost liczby „zagranicznych bojowników”; mając na uwadze, że tysiące cudzoziemców odbyły podróże w celu dołączenia do grup terrorystycznych i wzięcia udziału w konfliktach; mając na uwadze, że w obliczu nieuchronnej utraty przez ISIS terytorium kontrolowanego przez tę organizację prawdopodobnie wiele takich osób będzie dążyć do powrotu do swoich krajów pochodzenia; mając na uwadze, że stanowi to poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa tych krajów;
- J. mając na uwadze coraz większą ilość dowodów świadczących o nakładaniu się sieci terrorystycznych i zorganizowanej przestępczości w zakresie nielegalnego handlu bronią, ropą naftową, zasobami naturalnymi, tytoniem, alkoholem, narkotykami, zagrożonymi gatunkami roślin i zwierząt oraz dobrami kultury, a także handlu ludźmi; mając na uwadze, że zjawiska te w dużej mierze przyczyniły się do finansowania terroryzmu;
- K. mając na uwadze, że dzięki internetowi, wykorzystaniu sieci darknet, mediów społecznościowych i technologii informacyjno-komunikacyjnych organizacje terrorystyczne znalazły sposób na rozpowszechnianie swojej propagandy, pozyskiwanie finansowania i stworzenie prawdziwie globalnych sieci niewymagających fizycznego oparcia;
- L. mając na uwadze, że w regionach dotkniętych konfliktami misje pokojowe wnoszą coraz większy wkład w działania antyterrorystyczne, w tym w ochronę cywilów i zapobieganie potencjalnym zagrożeniom; mając na uwadze pojawiające się obawy, że wzmocnienie pomocy wojskowej może odbywać się kosztem działań w ramach pomocy rozwojowej;
- M. mając na uwadze, że terroryzmu i brutalnego ekstremizmu nie mogą pokonać tylko siły wojskowe i policyjne; mając na uwadze, że działania na rzecz zwalczania terroryzmu mogą być skuteczne tylko w przypadku, gdy stanowią element bardziej kompleksowego podejścia, łączącego zarządzanie kryzysowe i zapobieganie, mediację i dialog polityczny, budowanie zdolności i instytucji oraz wysiłki na rzecz rozwoju;
- N. mając na uwadze, że strategię zapobiegania służące zwalczaniu terroryzmu powinny skupiać się na eliminacji podstawowych przyczyn terroryzmu i radykalizacji, w tym złego sprawowania rządów, korupcji, braku praworządności, bezkarności, a także czynników społeczno-gospodarczych, takich jak ubóstwo, brak bezpieczeństwa żywnościowego, poważne nierówności społeczne i gospodarcze, brak dostępu do edukacji, bezrobocie, dyskryminacja ze względu na rasę lub pochodzenie etniczne i wykluczenie społeczne;
- O. mając na uwadze, że współpraca na rzecz rozwoju ma kluczową rolę do odegrania w eliminacji warunków sprzyjających liderom organizacji terrorystycznych i wykorzystywanych przez nich;

- P. mając na uwadze, że poszanowanie praw podstawowych i odpowiednia równowaga między represjami, zapobieganiem i resocjalizacją są zasadniczymi elementami udanej polityki zwalczania terroryzmu;
1. zdecydowanie potępia wszystkie akty terrorystyczne i ich sprawców; składa kondolencje rodzinom wszystkich ofiar aktów terrorystycznych; podkreśla, że opieka nad ofiarami terroryzmu to podstawowy obowiązek rządów; powtarza, że nie można usprawiedliwiać aktów terrorystycznych ani wspierania i finansowania aktów i sieci terrorystycznych niezależnie od ich motywacji społecznej, gospodarczej, religijnej czy politycznej;
 2. uważa za najważniejsze, aby państwa UE i AKP wdrożyły kompleksową strategię odnoszącą się do podstawowych przyczyn terroryzmu, opartą na skutecznym i niezależnym sądownictwie i odpowiedniej polityce w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, edukacji, włączenia gospodarczego i społecznego, ścigania przestępstw i kontroli granicznej, zapewnienia spójności między polityką w zakresie bezpieczeństwa, obrony, handlu, rozwoju gospodarczego i działań humanitarnych;
 3. przypomina mocny związek między rozwojem a bezpieczeństwem; przypomina o pilnej potrzebie ograniczenia nierówności gospodarczych i zapewnienia państwom możliwości wypełniania stawianych im zadań, zwłaszcza zagwarantowania dostępu do edukacji, zatrudnienia, wymiaru sprawiedliwości i zdrowia, co zapewni młodzieży z krajów partnerskich pozytywne perspektywy na przyszłość;
 4. zwraca szczególną uwagę na wyzwania w dziedzinie dobrych rządów, budowania państwowości, bezkarności i praw człowieka w krajach najbardziej dotkniętych terroryzmem i niestabilnością; zachęca wszystkich partnerów do wspólnej pracy nad eliminacją podstawowych przyczyn niestabilności, która może skutkować konfliktami, oraz do opracowania spójnej strategii mającej na celu poprawę sprawowania rządów, praworządności oraz rozliczalności instytucji państwa i regionalnych;
 5. przypomina, że radykalizacja i rekrutacja do sieci terrorystycznych to zjawisko o skali globalnej; wzywa państwa UE i AKP do intensyfikacji wysiłków na rzecz walki z radykalizacją przez zwalczanie jej podstawowych przyczyn, w tym przez integrację edukacyjną i społeczną oraz programy wzmacniające pozycję mniejszości etnicznych i religijnych oraz społeczności marginalizowanych;
 6. podkreśla, że ekstremizm religijny skutkuje wypaczonym obrazem rzeczywistości, popychającym wyalienowane jednostki do terroryzmu; podkreśla znaczenie wypracowania przekonujących przeciw-narracji i środków promujących dialog międzywyznaniowy w państwach AKP i UE, zwłaszcza wśród osób młodych, w celu pogłębienia wzajemnego zrozumienia i szacunku;
 7. uważa, że kobiety, młodzież, społeczeństwo obywatelskie i społeczności lokalne powinny być czynnie zaangażowane w działania na rzecz walki z terroryzmem, w szczególności w deradykalizację i zapobieganie radykalizacji; podkreśla pozytywną rolę odgrywaną przez przywódców religijnych pod względem deradykalizacji, widoczną w Kamerunie i Mauretanii; apeluje do państw UE i AKP o oparcie się na tych inicjatywach i dalszą wymianę najlepszych praktyk w tym zakresie;
 8. powtarza, że celem naszych systemów sądownictwa karnego powinna być resocjalizacja zatrzymanych, tak by nie stanowili już zagrożenia dla społeczeństwa po wyjściu na wolność; w związku z tym apeluje o strategię resocjalizacji i reintegracji;
 9. wyraża poważne obawy związane ze zjawiskiem radykalizacji następującej w zakładach karnych oraz apeluje do państw UE i AKP o zajęcie się tą kwestią, zwłaszcza przez lepsze finansowanie systemów penitencjarnych, unikanie przeludnienia więzień i usprawnienie systemów administracyjnych w sposób umożliwiający identyfikację zradykalizowanych więźniów, monitorowanie procesów radykalizacji i zapobieganie im, zapewnienie specjalnych szkoleń dla służby więziennej i ustanowienie programów edukacyjnych w celu zapewnienia deradykalizacji i skuteczniejszej resocjalizacji byłych przestępców zagrożonych radykalizacją;
 10. nalega na konieczność zapobiegania finansowaniu terroryzmu, zwalczania i ścigania go, zgodnie z dyrektywą (UE) 2017/541 i zaleceniami przedstawionymi przez Parlament Europejski; uważa, że wzmocnione kontrole i śledzenie operacji finansowych, a także ściślejsza współpraca i wymiana informacji w zakresie ścigania przestępstw pomogłyby odciąć finansowanie działań związanych z terroryzmem oraz ułatwiłyby identyfikację sieci terrorystycznych i struktur wsparcia; podkreśla fakt, że pranie pieniędzy, nielegalny handel, uchylanie się od opodatkowania i inne przestępstwa skarbowe to ważne źródła finansowania terroryzmu oraz że ich śledzenie i zwalczanie należy traktować priorytetowo; aprobuje podejmowane przez państwa UE i AKP inicjatywy mające na celu powstrzymanie nielegalnego handlu bronią, narkotykami, dobrami kultury itp., z których zyski często służą finansowaniu terroryzmu;

11. apeluje do państw UE i AKP o wzmoczenie walki z transgraniczną przestępczością zorganizowaną, w tym z sieciami przestępczymi zajmującymi się przemytem migrantów oraz handlem ludźmi, narkotykami i bronią; jest zdania, że w szczególności należy jeszcze zacieśnić współpracę w zakresie wymiany informacji oraz identyfikowalności i niszczenia zakazanej broni;
 12. apeluje do państw UE i AKP o pogłębienie współpracy pod względem przeciwdziałania wykorzystaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych przez terrorystów; w szczególności w celu zwalczania propagandy i rekrutacji w mediach społecznościowych; zachęca rządy do angażowania sektora prywatnego; aprobuje utworzone z inicjatywy przemysłu światowe forum internetowe ds. zwalczania terroryzmu; apeluje do Komisji o aktualizację strategii w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego z 2013 r. i przegląd obowiązujących przepisów dotyczących cyberprzestępczości;
 13. podkreśla znaczenie współpracy regionalnej i międzyregionalnej w walce z terroryzmem oraz wyraża zdecydowane wsparcie dla inicjatyw podejmowanych na szczeblu regionalnym, takich jak ramy zwalczania terroryzmu przez Unię Afrykańską; ponadto z zadowoleniem przyjmuje polityczne przywództwo wykazane przez kraje Grupy Pięciu na rzecz Sahelu i wzywa UE do pogłębienia partnerstwa ze wspomnianą grupą, w szczególności pod względem finansowania i budowania zdolności, we wszystkich obszarach, w których grupa ta zamierza integrować prowadzoną przez siebie politykę;
 14. apeluje o pogłębioną współpracę na szczeblu UE-AKP i regionalnym, w tym lepszą wymianę informacji i najlepszych praktyk mającą na celu zapobieganie bezkarności i promowanie praworządności oraz wzmacnianie potencjału policji i sądownictwa; wzywa UE i jej państwa członkowskie oraz państwa AKP do większych inwestycji w budowanie zdolności pod względem lepszej wymiany informacji i najlepszych praktyk między służbami kontroli granicznej w celu zwalczania transgranicznej działalności terrorystycznej; apeluje do społeczności międzynarodowej o wsparcie inicjatywy opartej na decyzji podjętej przez Libię, Niger, Sudan i Czad na spotkaniu w Niameju w dniu 3 kwietnia 2018 r., dotyczącej kontroli wspólnych granic;
 15. jest zdania, że społeczność międzynarodowa i partnerzy regionalni powinni skupić się w swoich działaniach na przywróceniu władzy państwowej w regionach najbardziej dotkniętych terroryzmem, w szczególności w Sahelu, wokół jeziora Czad i w regionie Rogu Afryki; wyraża przekonanie, że UE powinna odgrywać rolę mediatora i przyczyniać się do pokojowego rozwiązywania konfliktów; apeluje do Unii Afrykańskiej, Unii Europejskiej i ONZ o połączenie wysiłków i ustanowienie międzynarodowej koordynacji w celu wsparcia Libii w zakończeniu panującego na jej terytorium chaosu, przy jednoczesnym zaangażowaniu innych kluczowych podmiotów, takich jak Liga Państw Arabskich, USA i kraje Maghrebu;
 16. wzywa państwa UE i AKP do pełnej współpracy z organami ONZ i regionalnymi zaangażowanymi w zwalczanie terroryzmu; apeluje do państw UE i AKP o podpisanie i ratyfikację 19 konwencji ONZ dotyczących zwalczania terroryzmu; z zadowoleniem przyjmuje organizację w czerwcu 2018 r. pierwszego szczytu ONZ gromadzącego agencje ds. zwalczania terroryzmu, ogłoszonego przez Sekretarza Generalnego ONZ podczas szczytu Unii Afrykańskiej i ONZ w styczniu;
 17. podkreśla potrzebę oparcia przez państwa AKP i UE ich strategii zwalczania terroryzmu, a także wszystkich innych form przestępczości, na praworządności i poszanowaniu praw podstawowych; zwraca uwagę na potrzebę demokratycznego i sądowego nadzoru nad polityką zwalczania terroryzmu, a także regularnej oceny jej skuteczności i proporcjonalności;
 18. przypomina, że konieczny jest zakaz tortur we wszelkich okolicznościach, zgodnie z Konwencją ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania;
 19. podkreśla zdecydowanie, że programy działania na rzecz zwalczania terroryzmu nie mogą uniemożliwiać organizacjom humanitarnym niesienia pomocy; zwraca uwagę na fakt, że pomoc humanitarna, aby dotrzeć do ludności w potrzebie, nie tylko musi być neutralna, ale także musi być w ten sposób postrzegana;
 20. zobowiązuje swoich współpracowników do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie AKP, Unii Afrykańskiej oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
-